

Warszawa, 16.04.2023 r.

Dr hab. Marcin Gołębiewski, prof. SGGW
Katedra Hodowli Zwierząt
Instytut Nauk o Zwierzętach
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

OCENA

Osiągnięcia naukowego w postaci cyklu publikacji ujętych pod wspólnym tytułem:

*„Doskonalenie strategii żywienia cieląt rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej –
efekty krótko- i długoterminowe.”*

oraz dorobku dydaktycznego i działalności organizacyjnej

Pani dr inż. Barbary Stefańskiej

ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
rolniczych, dyscyplinie zootechnika i rybactwo

Podstawa formalna

Podstawą formalną wykonania niniejszej recenzji było pismo z dnia 21.02.2023 r. Przewodniczącej Rady Naukowej Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, dr hab. Katarzyny Szkudelskiej, prof. UPP oraz Uchwała nr 112/2022 Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 22.06.2022 r. powołującej Komisję Habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika i rybactwo dr inż. Barbarze Stefańskiej.

Merytoryczną podstawą oceny stanowiły następujące dokumenty:

- wniosek Habilitantki o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, z dnia 23.11.2022 r.,
- dane wnioskodawcy,
- poświadczona kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika,
- autoreferat zawierający opis kariery zawodowej oraz istotnej aktywności naukowej,
- wykaz osiągnięć naukowych,
- kopie prac naukowych stanowiących osiągnięcie naukowe wraz z oświadczeniami Habilitantki i współautorów wykazujących ich wkład w powstanie każdej z pracy z cyklu,
- opinia potwierdzająca odbycie stażu naukowego oraz dydaktycznego.

Otrzymane dokumenty są należycie przygotowane i spełniają wymogi formalne określone art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Sylwetka Habilitantki

Dr inż. Barbara Stefańska urodziła się 13 września 1988 r. Studiowała na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt uzyskując w 2011 r. tytuł zawodowy inżyniera zootechniki, o specjalności hodowla zwierząt, na podstawie pracy pt. *„Efekt ekstraktu metylowego *Knautia arvensis* (L.) na liczebność bakterii i pierwotniaków w systemie batch culture – optymalizacja doświadczenia w warunkach in vitro*”, pod opieką prof. dr hab. Adama Cieślaka. W 2012 r. zaś, tytuł zawodowy magistra zootechniki, w specjalności hodowla zwierząt i specjalizacji żywienie zwierząt, na podstawie pracy pt. *„Wskaźniki produkcyjne a profil metaboliczny i hormonalny krów mlecznych*”, pod kierunkiem prof. dr hab. Włodzimierza Nowaka.

Po ukończeniu studiów doktoranckich w latach 2012-2018, Habilitantka uzyskała w 2018 r. tytuł doktora nauk rolniczych na podstawie dysertacji pt. *„Mikrobiologiczne, biochemiczne i immunologiczne wskaźniki towarzyszące wystąpieniu subklinicznej kwasicy żwacza (SARA) krów mlecznych*”, której promotorem był prof. dr hab. Włodzimierz Nowak.

Pani dr Barbara Stefańska zatrudniona została jeszcze w trakcie trwania studiów doktoranckich na stanowisku asystenta (od 2017 do 2020) w Katedrze Żywienia Zwierząt, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach, Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Natomiast od 2020 r. do

chwili obecnej zatrudniona jest na stanowisku adiunkta w Katedrze Łąkarstwa i Krajobrazu Przyrodniczego, Wydziału Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii tego samego Uniwersytetu.

Ocena osiągnięcia naukowego Habilitantki będącego podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

Jako podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego dr inż. Barbara Stefańska przedstawiła cykl pięciu artykułów opublikowanych w latach 2008-2022, które stanowią cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych pt. „*Doskonalenie strategii żywienia cieląt rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej – efekty krótko- i długoterminowe*”. Zaliczone do osiągnięcia naukowego publikacje są współautorskie, jednakże wkład Habilitantki w ich powstanie jest znaczący, co potwierdza fakt, że we wszystkich wspomnianych wcześniej artykułach dr inż. Stefańska jest pierwszym autorem. Udział Habilitantki w przygotowanie osiągnięcia naukowego kształtował się w przedziale od 60 do 80%.

O wiodącej roli Pani dr Barbary Stefańskiej świadczy także zaangażowanie w realizację prac na każdym etapie ich powstawania tj.: formułowanie koncepcji prac i metodyki badań, przeprowadzenie doświadczeń, gromadzenie materiału biologicznego, analizy laboratoryjne materiału biologicznego, przygotowywanie bazy danych, prowadzenie analiz statystycznych, interpretacja uzyskanych wyników, jak również przygotowanie manuskryptów. W czterech z pięciu przedstawionych do oceny artykułów Habilitantka była zarówno pierwszym autorem, jak i autorem korespondencyjnym. O wartości prac kwalifikowanych jako osiągnięcie naukowe świadczy fakt, że opublikowano je w renomowanych czasopismach naukowych znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports* (JCR), a ich łączny współczynnik wpływu (IF) dla ostatnich pięciu lat wynosił 16,53, zaś suma punktów MEiN to 880. W świetle uzyskanych wskaźników bibliometrycznych wartość naukową osiągnięcia należy ocenić bardzo wysoko. Prace uznane za osiągnięcie naukowe Habilitantki skoncentrowane były na analizie szerokiego spektrum czynników pozagenetycznych determinujących wzrost i rozwój cieląt (efekty krótkoterminowe) oraz wpływ odchowu cieląt na efekty następcze związane z użytkowością mleczną przyszłych krów (efekty długoterminowe). Wyniki prac mają istotne znaczenie aplikacyjne, gdyż mogą mieć bezpośrednie zastosowanie w opracowaniu nowych strategii żywieniowych cieląt ras mlecznych.

Na podstawie szczegółowej analizy stanu wiedzy Habilitantka sformułowała hipotezę badawczą, zakładającą, że nowo opracowane krajowe dodatki eubiotyczne wpływają pozytywnie na zdrowotność, wyniki produkcyjne, przebieg fermentacji w komorze czepcowo-żwaczowej oraz wskaźniki biochemiczne krwi cieląt w pierwszym okresie odchowu. Założono również, że poprawa efektów odchowu w okresie

podawania pasz płynnych ma pozytywne działanie następcze na wyniki produkcyjne pierwiastek w pierwszej laktacji. Poczynione przez dr Barbarę Stefańską założenia posłużyły do sformułowania celów badawczych a następnie zadań służących ich weryfikacji.

W publikacjach nr 1, 2 dokonano oceny wpływu różnych dodatków tj. drożdże *Yarrowia lipolytica* (publikacja nr 1) oraz probiotyków i fitobiotyków (publikacja nr 2) na zdrowotność, wyniki produkcyjne, przebieg fermentacji oraz status metaboliczny cieląt w okresie żywienia paszami płynnymi. Na podstawie przeprowadzonych badań Habilitantka wysunęła wnioski podtrzymujące hipotezę badawczą, dotyczące pozytywnego wpływu zastosowanych dodatków paszowych na wyniki produkcyjne, pobranie paszy, przebieg fermentacji w komorze żwaczowo-czepcowej i status metaboliczny badanych cieląt. Innowacyjnym rozwiązaniem zaprezentowanym w badaniach było opracowanie i zastosowanie eubiotycznego dodatku paszowego stanowiącego kompozycję złożoną z wieloszczepowego probiotyku *Lactobacillus spp.* oraz fitobiotyku zawierającego kwas rozmarynowy. Badania dr Barbary Stefańskiej potwierdziły, że opracowany eubiotyk, wykorzystując efekt synergii, pozytywnie wpłynął na poprawę zdrowotności oraz wyników produkcyjnych cieląt w pierwszym okresie ich odchowu. Na wyróżnienie zasługuje aplikacyjny charakter zrealizowanych badań. Wynikiem wspomnianych wyżej prac było opracowanie konkretnego dodatku paszowego, który może stanowić alternatywę dla dotychczasowych strategii profilaktycznych i terapeutycznych służących ochronie zdrowia cieląt w tym krytycznym okresie. Należy podkreślić, że zaproponowane rozwiązanie wpisuje się w strategię „Zielonego Ładu”, propagującą rolę bardziej zrównoważonych, biologicznych metod w produkcji zwierzęcej oraz ograniczającą stosowanie antybiotyków.

Publikacja nr 3 stanowi kontynuację tematyki poszukiwania nowych strategii profilaktycznych i terapeutycznych mających na celu ograniczenie stosowania antybiotyków w praktyce weterynaryjnej. Praca bazuje na pozytywnych wynikach badań (Publikacja nr 2) eubiotycznego dodatku paszowego, jako głównego związku bioaktywnego w okresie odchowu cieląt. Celem publikacji było określenie wpływu metody podawania dodatku paszowego na zdrowotność, wyniki produkcyjne, przebieg fermentacji w komorze czepcowo-żwaczowej oraz status metaboliczny cieląt w okresie podawania pasz płynnych. Habilitantka wraz z zespołem uczestniczącym w badaniach wykazała się dużą innowacyjnością w zakresie opracowywania autorskich metod badawczych. Na podstawie otrzymanych wyników wykazano, że podawanie dodatku paszowego do preparatu mlekozastępczego w porównaniu do podania w paszy stałej (starteru), było korzystniejszym rozwiązaniem pod względem zdrowotności, spożycia mieszanki treściwej, wyników produkcyjnych, przebiegu fermentacji w komorze czepcowo-żwaczowej oraz statusu

metaboliczny cieląt w pierwszym okresie odchowu. Podobnie jak i w poprzednich publikacjach, również i w tej, na uwagę zwraca przebijający się mocno aspekt praktyczny wykonanych badań.

Wymiernym efektem realizacji powyższej tematyki badawczej było opracowanie i opatentowanie pierwszej w Polsce sondy przełykowej dożwaczowej umożliwiającej małoinwazyjne pobieranie materiału biologicznego z układu pokarmowego cieląt. Wynalazek pn. *Sonda przełykowa dożwaczowa do badania rozwoju oraz diagnostyki przewodu pokarmowego u cieląt i jałówek*. Numer zgłoszenia: W.125769, data ogłoszenia udzielenia prawa ochronnego WUP: 31.10.2018, numer prawa wyłącznego: RWU.070270. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej. Procentowy udział w prawach osobistych współautorów w wyżej wymienionej technologii wskazuje największy (60%) udział dr inż. Barbary Stefańskiej.

Zakres badań zawartych w publikacji nr 4 ściśle wiąże się z opracowaną wcześniej wynalazkiem. Celem pracy była ocena możliwości zastosowania opracowanej sondy przełykowej dożwaczowej do analizy przebiegu fermentacji w komorze czepcowo-żwaczowej cieląt w okresie ich odchowu. Metodologia badań zakładała skonfrontowanie opracowanej bezinwazyjnej metody sondowania cieląt z metodą *rumenocentesis*. Habilitantka wraz z zespołem wykazała przewagę własnej metody nad alternatywną techniką wymagającą aspiracji przez powłoki skórne. Badania wykazały, że pobranie płynu żwacza metodą *rumenocentesis* zwiększyło częstotliwość występowania powikłań w postaci ropni na powierzchni powłok wspólnych. Z kolei zastosowanie sondy spowodowało nieliczne powikłania (odpowiednio 3 przypadki) w postaci obniżenia pobrania paszy stałej w okresie 24 godzin po pobraniu płynu żwacza oraz niewielkie zanieczyszczenie materiału biologicznego bio płynami, co wskazuje na małą inwazyjność metody w aspekcie zdrowotności i dobrostanu cieląt.

W ostatniej publikacji (nr 5) podjęto próbę określenia długoterminowych efektów systemu odchowu cieląt na parametry reprodukcyjne i produkcyjne przyszłych krów. Celem badań było określenie wpływu koncentracji białka całkowitego jako biomarkera odporności siarowej, pobrania mieszanki treściwej typu starter w ostatnim tygodniu pierwszego okresu odchowu oraz średnich przyrostów masy ciała na wyniki produkcyjne pierwiastek w pierwszej laktacji. Wynikiem tych badań było sprecyzowanie brzegowych parametrów dla odchowu cieląt, które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia przyszłej użyteczności krów. Habilitantka wraz z zespołem wykazała, że maksymalizacja odporności siarowej (STP > 6.0 g/dL) oraz spożycia mieszanki treściwej typu starter (SI > 1.70 kg/d.) w ostatnim tygodniu odchowu wpłynęła pozytywnie na wskaźniki płodności, w tym na przyspieszenie terminu wystąpienia pierwszej rui, oraz na skrócenie wieku pierwszego wycielenia o około 1 miesiąc. Dodatkowo wysoka koncentracja białka osocza

STP (>6.0 g/dL) po pierwszej dobie życia wpłynęła pozytywnie na wyniki produkcyjne jałówek w pierwszej laktacji – wyższa wydajność oraz ECM.

Przedstawiony przez dr inż. Barbarę Stefańską cykl powiązanych tematycznie publikacji pt.: „Doskonalenie strategii żywienia cieląt rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej – efekty krótko- i długoterminowe” stanowi wartościowy dorobek naukowy, o wysokim poziomie merytorycznym. Oryginalne i nowatorskie wyniki układają się w logiczną i konsekwentną całość, dokumentując poprawność postawionych hipotez badawczych. Należy podkreślić, że stanowią one istotny wkład w rozwój dyscypliny zootechnika i rybactwo spełniając warunek stawiany osobie ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego określony w art. 219 ust. 1 pkt. 2b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U z 2018 r. poz. 1668, ze zm.).

Ocena dorobku, aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitantki

Dotychczasowy dorobek publikacyjny dr inż. Barbary Stefańskiej jest ściśle związany z żywieniem bydła mlecznego. Zasadniczo, dorobek publikacyjnych Habilitantki zgromadzony przed uzyskaniem stopnia doktora związany był głównie z tematyką żywienia krów, a w szczególności statusem metabolicznym w zależności od czynników żywieniowych oraz fizjologicznych. Bardzo ważnym wątkiem dla dr Stefańskiej były również badania dotyczące subklinicznej kwasicy. Małym odstępstwem od tej reguły była publikacja dotycząca wpływu abiotycznych dodatków na użytkowość świń. W tym czasie Habilitantka opublikowała 9 artykułów, z których aż w 5 była pierwszym autorem. Sumaryczny pięcioletni IF wynosił 9,989, a łączna suma pkt. MEiN 1090.

Po obronie doktoratu Habilitantka kontynuowała tematykę badawczą skoncentrowaną wokół żywienia krów mlecznych oraz cieląt. Sporadycznie w jej dorobku naukowym pojawiały się publikacje spoza tego zakresu tematycznego, dotyczące żywienia świń czy immunologii (badania nad czynnikami prozapalnymi w adipocytach szczurów). W tym czasie dr Stefańska opublikowała 11 prac, z wyłączeniem 5 będących cyklem publikacji stanowiącym szczególne osiągnięcie naukowe Habilitantki. Wyłączając prace wskazane jako osiągnięcie naukowe dr Stefańska po uzyskaniu stopnia doktora może pochwalić się imponującym dorobkiem bibliograficznym, sumaryczny pięcioletni IF wynosi 32,419, a łączna liczba punktów MEiN 1660.

Należy podkreślić, że na dorobek naukowy Habilitantki, z włączeniem prac wykazanych jako osiągnięcie naukowe, składa się z 25 oryginalnych prac opublikowanych w czasopiśmie indeksowanych w bazie

JCR, z których w 11 była pierwszym autorem/autorem korespondencyjnym. Prace cytowane były 153/141 razy według bazy SCOPUS/Web of Science. Indeks Hirscha wynosi 8/7 według SCOPUS/Web of Science. Łączny wskaźnik IF wynosi 58,938, a suma punktów MEiN 3640.

Najbardziej znaczące prace Habilitantki ukazały się m.in. w takich czasopismach jak: *Journal of Dairy Science* (4.4., 4.11, 4.15, 4.16), *Annales of Animal Science* (4.5, 4.8, 4.13), *Journal of Veterinary Research* (4.6), *Animal* (4.7), *Animals* (4.10), *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition* (4.12). Należy zwrócić uwagę, że większość publikacji wskazanych przez dr Stefańską plasuje się w pierwszym kwartyle Q1, obejmującym 25% czasopism o najwyższym IF w danej kategorii, tu głównie *Animal Sciences*. Pełniła również rolę recenzenta 33 prac złożonych do druku o zasięgu międzynarodowym, tj.: *Animal Feed Science and Technology* (3), czy *Journal of Dairy Science* (8).

Prace wykazane przez dr Stefańską, zarówno w osiągnięciu naukowym, jak i w dorobku ogólnym, oprócz niekwestionowanej wartości naukowej, są również potwierdzeniem jej istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej jednostce naukowej, w szczególności jednostkach zagranicznych. Na uwagę zasługują 3 publikacje i projekt, których głównym celem było opracowanie innowacyjnych biomarkerów do diagnostyki występowania chorób metabolicznych i oceny statusu metabolicznego wysoko wydajnych krów mlecznych zrealizowane w *Department of Animal Sciences and Aquatic Ecology, Laboratory for Animal Nutrition and Animal Product Quality (LANUPRO)*, Ghent University, Belgia, czy publikacja i 2 wystąpienia konferencyjne podczas stażu w *Schothorst Feed Research, Lelystad, Holandia*, którego tematyka była związana z opracowaniem biomarkerów do diagnostyki występowania subklinicznej kwasicy żwacza krów mlecznych. **Tym samym Habilitantka spełnia warunek stawiany osobie ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego określony wart. 219 ust. 1. pkt. 3. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, ze zm.).**

Habilitantka z sukcesami podejmowała również współpracę z krajowymi ośrodkami naukowymi. Współpracowała min. z Instytutem Fizjologii i Żywienia Zwierząt im. Jana Kielanowskiego Polskiej Akademii Nauk, Zakładem Parazytologii i Chorób Inwazyjnych, Państwowy Instytut Weterynaryjny - Państwowym Instytutem Badawczym (PIW-PIB) w Puławach, czy Katedrą Żywienia, Biotechnologii Zwierząt i Rybactwa, Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie.

Poza imponującym dorobkiem publikacyjnym Habilitantka posiada osiągnięcia w postaci wzoru użytkowego sondy przełykowej (RWU.070270) oraz dwóch patentów w postaci dodatków eubiotycznych dla cieląt i prosiąt (P.416206 i P.410607), co stanowi rzadkie osiągnięcia szczególnie w przypadku nauk

zakwalifikowanych do dyscypliny zootechnika i rybactwo. W przypadku wzoru użytkowego oraz pierwszego patentu jest głównym współtwórcą opracowanych wynalazków. Z kolei współpraca z *Department of Disease Control, Moredun Research Institute, Penicuik, Scotland, Wielka Brytania*, zaowocowała powstaniem 2 publikacji, opracowaniem metodyki i wykonaniem analiz ilościowych i jakościowych pasożytów z wykorzystaniem metod klasycznych (komora zliczeniowa McMastera) i molekularnych (real-time PCR) w ramach realizacji projektu NCBR (PBS1/A8/10/2012).

Wartym podkreślenia jest fakt ponadprzeciętnej aktywności Habilitantki na polu transferu wiedzy z nauki do praktyki. Dr Barbara Stefańska brała aktywny udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, podczas których wygłaszała prelekcje 21 razy. Ponadto, w dorobku Habilitantki popularyzującym naukę znajduje się 31 pozycji, w których w zdecydowanej większości jest pierwszym autorem. Na aktywność naukową wskazuje również członkostwo dr Barbary Stefańskiej w Polskim Towarzystwie Zootechnicznym. Habilitantka wyróżnia się również pod względem działalności organizacyjnej będąc członkiem komitetów organizacyjnych wielu konferencji. Ponadto za swoje osiągnięcia naukowe była wielokrotnie nagradzana nie tylko nagrodami JM Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, ale również nagrodami o randze ogólnopolskiej tj. min. stypendium dla wybitnych młodych naukowców przyznane przez MEiN w latach 2021-2023.

Na podkreślenie zasługuje umiejętność nawiązywania przez Habilitantkę współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, nie tylko z przedsiębiorstwami związanymi bezpośrednio z branżą hodowlaną (min. Alima-milk Sp. zo.o., Cargill Poland Sp. Zo.o., JHJ Sp. zo.o.), ale również stowarzyszeniami hodowców (PFHiPBM). Współprace te skutkowały realizacją przez Habilitantkę wielu zleconych prac badawczych i ekspertyz. Dr Beata Stefańska ma na swoim koncie ich aż 21.

Dojrzałość naukową oraz umiejętność pracy w zespołach badawczych Habilitantka potwierdziła uczestnicząc w realizacji projektów przyznawanych w drodze konkursów krajowych i zagranicznych. Była kierownikiem w 5 projektach badawczych i badawczo-rozwojowych finansowanych ze środków UP Poznań, w tym 1 finansowanym ze środków zewnętrznych (przez NCBR). Poza tym, była wykonawcą w 2 projektach finansowanych ze środków zewnętrznych krajowych (NCBR, ARiMR) oraz 1. ze środków zagranicznych (*Flanders Innovation & Entrepreneurship*). Tak znacząca liczba zrealizowanych projektów badawczych, niezależnie od źródła ich finansowania, a także fakt, że w części z nich Habilitantka była kierownikiem projektu/zadania, wskazuje na jej bardzo dobre przygotowanie teoretyczne i praktyczne do dalszej samodzielnej pracy naukowo-badawczej, a także świadczy o jej rozpoznawalności i uznaniu w środowisku naukowym.

W ramach działalności dydaktycznej Habilitantka prowadziła zajęcia dla takich kierunków jak: Zootechnika czy Rolnictwo, prowadzone w języku polskim oraz Agronomy – w języku angielskim. Ze względu na fakt, że zajęcia prowadzone przez dr Barbarę Stefańską charakteryzowały się dużą różnorodnością (od Żywienia zwierząt i paszoznawstwa, do Pratotchniki), to wymagały od Habilitantki dużej wiedzy z szeroko pojętego zakresu rolnictwa i produkcji zwierzęcej. W ramach opieki nad dyplomantami była promotorem 6 zakończonych prac inżynierskich oraz 4 zakończonych prac magisterskich. O jakości przygotowanych pod jej kierunkiem prac świadczą nagrody otrzymane przez dyplomantów Habilitantki. Dwie prace uzyskały prestiżowe wyróżnienia w konkursie z zakresu zootechniki i rybactwa organizowanym przez Polskie Towarzystwo Zootechniczne im. Michała Oczapowskiego, za najlepszą pracę inżynierską i magisterską.

Reasumując, zarówno dorobek naukowy, jak i, dydaktyczny oraz aktywność organizacyjna Habilitantki można je uznać za wyróżniające się, Dorobek dr Stefańskiej był ukierunkowany tematycznie i spełniający wysokie standardy naukowe, co wskazuje na jej wysokie kompetencje specjalistyczne w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, ale także stanowi podstawy do dalszego rozwoju naukowego.

Wniosek końcowy

Stwierdzam, że przedłożone mi do oceny osiągnięcie naukowe, istotna aktywność naukowa oraz działalność dydaktyczno-organizacyjna Pani dr inż. Barbary Stefańskiej spełniają wszystkie wymagania określone w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, ze zm.). W związku z powyższym, wnoszę do Rady Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu o podjęcie dalszych czynności w postępowaniu o nadanie dr inż. Barbarze Stefańskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo.

.....
dr hab. Marcin Gołębiewski, prof. SGGW